

Forfatter: Paludan-Müller, Jens

Titel: BREV TIL: Paludan, Anna FRA: Paludan-Müller, Jens (1794-06-21)

Citation: Paludan-Müller, Jens: "BREV TIL: Paludan, Anna FRA: Paludan-Müller, Jens (1794-06-21)", i *Breve fra Jens Paludan-Müllers Forlovelsestid*, s. 11. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991714-000-shoot-L0019917140000003.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Jens Paludan-Müllers Forlovelsestid

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kiæreste bedste Moder og Søster!

Omstændigheder som jeg ret strax skal fortælle dem, have forhindret mig fra i nogle Dage at tale med dem, som jeg dog saa meget har længtes efter. Jeg griber derfor begiærlig dette Øyeblik, som tilbydes mig, for at opfylde denne Længsel. O! hvor inderlig ønskede jeg ikke at kunde tilbringe en Time i deres og mine øvrige Veninders Selskab-, thi i Sandhed jeg har aldrig før saa levende følt, hvor nødvendigt Fruentimmer - Selskab er til Livets Lyksalighed som nu, da jeg er berøvet alt, og jeg længes ret af gandske Hierte efter at tale med et Fruentimmer efter min Smag for Exempel: -- (sæt Navnene til selv, men glem ikke at sætte deres egne først) -- thi af dem som ikke ere som jeg, ønsker dem kan jeg faae nok her og meget snart faae nok.

Vel har jeg Venner, som for nærværende Tider udgjøre min Lykke og min Glæde og som udfylde mine fleste Frie-Timer, men retskafne Fruentimmers Selskab skiænker Glæder der ere ligesaa store skjønt af en gandske anden Art og det er disse Glæder jeg ønskede undertiden at nyde. Dog jeg trøster mig med Tanken om Efteraaret. Lille Anne beder dig hilse. Hun er endnu hos Mad:Ballum til paa Tiirsdag. Hun finder sig med en forunderlig Taalmodighed i alt, hvad de gjør ved hende, og jeg troer virkelig hun er mere fornøyet nu end før, skjønt hun ikke er gandske tilfreds med sin Forfatning Hun sagde til mig forleden Dag: "Havde Jeg været Oncels, saa havdes. 12 s. 13je g taget Anne Kongslew med til Cal:borg for at vise, at vi ingen Forskiæld gjorde paa hende og vore egne Børn." Vi have stræbt at more hende saa got vi kunde medens de vare borte, saa jeg troer ikke, hun har fundet det saa kiedsommeligt hos Mad: Ballum, som hun ventede.

Den stakkels Hans har taget sig det saa nær, at han ikke blev Fuldmægtig, at han er faldet i samme forvirrede Tilstand, som han var i Efteraaret. Til al Ulykke er den hele Familie næsten borte i denne Tid. Oncels, Ebbe og Holger ere i C.borg og Præsten paa Fredensborg kom først til Byen da han havde været & syg i nogle Dage. Jens Paludan og jeg have været de eneste, der have taget sig af ham, og vi have maattet skiftedes til at holde Vagt ved ham (og dette er Aarsagen, hvorfor jeg ikke har kunnet skrive).

Nu har Præsten paa Fredensborg endelig gjort Anstalt til, at han er kommet paa Hospitalet. Jeg var ude at see til ham i Dag og det forekom mig dog, som om han var noget bedre.

Min Søster Stine skriver dig nok snart til selv om hendes Sag. Du ønsker at vide mine. Tanker. I en Sag af den Beskaffenhed er det vanskeligt at sige noget. Jeg troer virkelig, at det i mange Henseender var got om det kunde skee snart. - Med 400 Rdl og frit Huus var det vel mueligt at de kunde leve, hvis de vare Huusholdere; især da Frue Rothe vist vil understøtte dem med adskilligt. Ch: kan dog vente i det mindste at arve et Par Tusinde efter sin Fader, foruden det der bliver afdraget aarlig. Endnu har han ikke faaet det 100 Rdl's Tillæg; men ved det første Avancement, som skeer i Kammeret, er han det vis, eftersom han selv siger. Dersom Rothe og Stine vil tage den modige Beslutning at indskrænke deres Ønsker efter deres Evne, og har Styrke nok til at udføre den, saa vil vist ingen Næringsborg forstyrre deres ægteskabelige Lykke. For at afgjøre om du skal gifte dem, eller ikke, behøver vi altsaa blot at undersøge om de har denne Styrke. Og det kan de, kiæreste Moder! bedre gjøre end jeg, som maaske ikke er gandske uden Fordomme.

Capellanen i Ringsted Fenger fik Præstens Kald paa C'havn og Brorson paa Vaisenhuuset søger igien hans. Faaer han det, skal jeg ikke forsømme at søge hans Plads, skjønt jeg maae oprigtig tilstaae at min Lyst er meget svækket. Jeg havde for kort Tid siden en hæftig Dispyt med Jens P. om Vaisenhuuset. Jeg paastod det gjorde megen liden Nytte; at Børnene der ingen Opdragelse fik, at de tilbragte en halv Snees Aar med at lære det, de mageligt kunde lære paa et, og at naar jeg undtog Føden og Klæder gjorde Stiftelsen ikke stort andet & end fordærvede 150 Børn for Staten, som ved en anden Indretning kunde blevet nyttige- Borgere. Jens P. nægtede alt dette og paastod det modsatte, men beviste det ikke. Jeg troer jeg havde Ret. Det er just ikke meget smigrende at tiene en Stiftelse, som man troer gjør saa liden Nytte, og at tiene den blot for Fødens Skyld.

Nicoline besøgte Caspar og Jeg i Pinsehelligdage. Hun lever vel og fornøyet. Jeg bad hende i Sommer strikke mig saa mange Halv-Strømper, som der kan blive af 1 Pd. Bomulds Garn, som Jeg siden har sendt hende ud. Jeg er siden kommet i Tanke om at det var vel meget begiært, skjønt hun villig lovede det. Naar du skriver igien, kiæreste Moder, saa siig mig hvad du synes. Der som du synes jeg har begiært for meg af hende, vil jeg strax s. 14 s. 15 skrive hende til og bede hende under en Forevending lade dem paa min Bekostning strikke af en anden.

Dig min bedste I.M. har jeg en lille Høne at plukke med. Du har fortalt Stine Kongslew, hvad jeg skrev sidst. Vel har jeg ingen Brev haft fra hende siden; men hun har dog ved Troels laa det mig give Næse - og det en grov Næse. - Jeg har gjort mig den fornøjelse at forære hende Marezolls Andagtsbog. Du tilgiver mig vel, kiæreste Moder, at jeg er kommet dig i Forkiøbet. Pra Lene kan jeg hilse. Jeg har haft Brev fra hende. Hendes Øren er endnu som før. For Resten lever hun og Rosenstands meget fornøyet. Kuns den arme Dicte har været meget syg, men kommer sig dog nu igien. Kan jeg faae Leylighed, saa besøger jeg dem maaske en 8Dages Tid i Sommer med Peder og Bertel.

Rabeck slap got og Hailes er endnu roelig, men Heiberg er nu under General Fiskalens Tiltale for en Vise som stod i Tilskueren. Det Nummer, hvori Visen stod blev strax confiskeret. Formodentlig faar Prinsessen

Tilskueren og da kan de let faa Visen at see.

Fester har rigtig nok været syg, men blot af en Koldfeber og er nu forlængesiden frisk. Jeg spiser endnu hos ham til Oncels kommer hjem og vi politiserer flittig under Maaltidet. Troels beder hilse han skal med det allerførste skrive. Lene har bedet os skaffe sig et Par Skoe hos Gudmand. Skal Oncel betale dem? eller du? I Dag har jeg faaet Myndligerne, I.M.. Jeg finder Sammenligningen er meget smigrende for mig, men om den er rigtig! ja! spørg engang min Moder derom. Lever stedse vel og fornøiede, kiæreste Moder og Syster, og elsker altid

deres
Jens Müller

Kh.d. 21de Juni 1794.

Gad beder hilse Stenersen og jeg og.